

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.488 van 10 januari 2002
in de zaak A. 114.631/XII-3387.**

In zake : 1. Danny VEREECKE,
 2. Mireille KITENGE KALEMA,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat D. VAN HEUVEN,
 kantoor houdende te KORTRIJK,
 President Kennedypark 8b

tegen :

 de stad ANTWERPEN,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. POCKELE-DILLES,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Stoopstraat 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Danny VEREECKE en Mireille KITENGE KALEMA op 28 december 2001 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 5 december 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen tot onmiddellijke definitieve sluiting van de lokalen of plaatsen die in het pand aan de Oudemanstraat 27 bestemd zijn voor raamprostitutie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari 2002, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaten R. POCKELE-DILLES en A. GARMIJN, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de voorwaarden voor een schorsing is voldaan, wat zoals hierna blijkt niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede en de derde voorwaarde, dat verzoekende partijen uiteenzetten dat zij eigenaar zijn van een raamprostitutiepand aan de Oudemanstraat 27 te Antwerpen, dat zij daarin vijf prostitutieruimten verhuren, dat de bestreden beslissing hen alle inkomsten uit de verhuring ontnemt, wat met onmiddellijke ingang “tot een financieel debacle kan leiden voor verzoekende partijen en de bestaanszekerheid van hun gezin ondermijnt, met onder meer de openbare verkoping van hun eigendom aan de Oudemansstraat en een totale en onherroepelijke degradatie van hun leven, dat van hun vijf kinderen, en wat eerste verzoekende partij betreft, ook van zijn moeder”;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift zonder meer nalaten aan te geven en aannemelijk te maken welk bedrag aan huurinkomsten zij ten gevolge van de bestreden beslissing nu concreet dreigen te mislopen; dat zij zelfs niet een poging daartoe ondernemen; dat dit meer dan opvallend afsteekt tegen de meticuleuze precisie waarmee zij dan weer wél hun uitgaven en andere inkomsten, onder meer het loon van eerste verzoekende partij, toelichten en bewijzen; dat ook niet ter terechtzitting al was het maar een begin van

opheldering wordt verstrekt; dat verzoekende partijen er wel verwezen naar een stuk, bijgebracht door de verwerende partij, waarin de politie de inkomsten op 5.840.000 frank per jaar becijfert, maar daar aan toevoegden dat dit bedrag noch ontkend noch bevestigd kan worden;

Overwegende dat in de concrete omstandigheden van de zaak de Raad van State vooralsnog tot de conclusie komt dat de inkomsten die verzoekende partijen uit de verhuring van het pand aan de Oudemanstraat 27 halen blijkbaar ten zeerste aanzienlijk moeten zijn;

Overwegende dat dit nog niet betekent dat het verlies ervan ook als een ernstig nadeel gekwalificeerd kan worden; dat immers het begrip “ernstig” relatief is; dat het ernstig karakter van de derving van inkomsten mee afhankelijk is van de algemene draagkracht of de globale financiële situatie van de getroffene;

Overwegende dat de verzoekende partijen de Raad van State slechts een zeer gedeeltelijk beeld gunnen op wat zij “hun financiële toestand” noemen; dat zoals gezien immers moet worden aangenomen dat de verzoekende partijen ten gevolge van de verhuur van het besproken pand bijzonder aanzienlijke, zij het niet nader gekende inkomsten hebben verkregen, en dit gedurende meerdere jaren; dat het voorts niet betwist is dat deze inkomsten fiscaal onbelast zijn gebleven; dat verzoekende partijen ze niettemin in hun totaliteit buiten de schets laten die zij van hun financiële situatie geven; dat dit op het eerste gezicht ten onrechte is; dat het eventueel anders kan zijn indien daar een deugdelijke verantwoording voor zou bestaan; dat echter verzoekende partijen een dergelijke verantwoording, die moet steunen op geloofwaardige gegevens, niet verstrekken;

Overwegende dat bijgevolg de Raad van State dient vast te stellen door de verzoekende partijen onvolledig over hun financiële situatie geïnformeerd te zijn, derwijze dat het hem niet mogelijk is die naar behoren in te schatten en te beoordelen; dat hij er in dat licht ook niet toe kan komen het verlies van de huurinkomsten als een voor verzoekende partijen ernstig nadeel te aanzien; dat dit op zijn beurt meebrengt dat de op genoemd verlies gebaseerde uiterst dringende noodzakelijkheid niet wordt aanvaard;

Overwegende dat niet aan de tweede en derde voorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 347 euro 6 cent, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien januari 2002, door :

de HH. J. LUST,
 F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.